

VERTIXE SONORA



LATEXOS 22

TREMOR

13 FEBREIRO 2022 | 19:00

**CONSERVATORIO PROFESIONAL DE MÚSICA XOÁN MONTES
LUGO**

Tremor como movemento interior que apenas chega a intuírse na superficie; son como onda sonora que se percibe auditivamente; capas de vibración que se manifestan en maior ou menor medida á nosa percepción e que xeran diferentes texturas musicais...

Partindo da exploración poética/musical que evoca a idea de tremor dende un punto de vista conceptual e holístico, este concerto presenta catro pezas compostas para Vertixe Sonora, entre as que se inclúe a pre-estrea de *Tacto* do portugués Diogo Novo Carvalho e *Quintet* do chinés Tianyu Zou.

PROGRAMA

Heather B. Frasch (1980) | *Quivering [2016]** saxofón, guitarra eléctrica, contrabaixo, piano, percusión

Diogo Novo Carvalho | *tacto* [2022]** saxofón, piano, percusión

Tianyu Zou (1996) | *Quintet** [2021]** saxofón, acordeón, guitarra eléctrica, piano, percusión

Stefan Beyer (1981) | *Mittel und Zwecke*** (Boulevard) [2014]** saxofón, acordeón, contrabaixo, guitarra, piano, percusión

*Comisionada por Vertixe Sonora para a exposición Eva Lootz. Cut through the fog (CGAC, 2016)

**Estrea absoluta. Obra resultante da proposta seleccionada por Vertixe Sonora e a Arte no Tempo

***Encomenda de Vertixe Sonora en colaboración co Festival Mixtur

****Comisionada por Vertixe Sonora para a exposición Carlos León. A orde das primeiras cousas (CGAC, 2014)

VERTIXE SONORA

Pablo Coello saxofón | Helena Sousa acordeón | Carlos Méndez contrabaixo
Nuno Pinto guitarra eléctrica | David Durán piano | Diego Ventoso percusión

Quivering

«Distintas capas están en movemento. Estas capas están definidas polo seu material sonoro, a súa notación, as súas identidades rítmicas e transformacións. Unha é estable e comeza a desenvolverse de forma sistemática. Outra — errática e mesmo desenfocada— evoluciona e transfórmase de forma irregular. Intermitemente, unha terceira capa, estática, aínda que con lixeiros cambios de percepción, aparece e desaparece. Co paso do tempo, as capas comezan a influír unhas nas outras. O estable comeza a desestabilizarse mentres o errático se vai tornando máis concreto e estable. O material oscila adiante e atrás no seu intento de coexistir e manter unha identidade mentres explora o impacto do outro. A peza desemboca nun fráxil termo medio que está entre o estable e o inestable, lixeiramente trémulo».

Heather B. Frasch

Tacto

«Tacto (latín tactus, o sentido do tacto), é un lenzo musical onde se explora o concepto de corpo, silencio e tempo como elementos principais da composición musical. Os fráxiles xestos sonoros conforman a paisaxe musical dun xeito orgánico e dinámico, dende o ruído indefinido ata o son puro máis sutil, un ser vivo en diálogo coa súa interioridade e o seu mundo exterior, un diálogo entre o que está dentro e fóra da música».

Diogo Novo Carvalho

Quintet

«Como podemos ver, en lugar de compoñer para instrumentos, esta peza está composta para 5 persoas que tocan os instrumentos. Ó comezo da peza, o compositor preestablece un tema moi desenvolvido, que contén todas as células

da obra. Algunhas delas combínanse ou existen de forma independente. Estas células están estreitamente ligadas. Máis tarde, no proceso de desenvolvemento interrompido unha e outra vez, novos recordos da forma musical e dirección do movemento substitúen ós antigos patróns de memoria. No proceso, tamén é posible observar as pasaxes, onde os instrumentos “toman” os trazos e características de cada un. Fan a conexión interna do propio material.

Durante a execución desta peza, a sonoridade desencadea a relación de cada solista inmediatamente. Tras a organización do son e a cronoloxía, agóchase a relación redefinida entre os instrumentos e os propios músicos, tamén con sonoridades moi diferentes entre si pola textura. A fusión e a fragmentación promoveron a súa transformación simultánea. Cando os diferentes recordos auditivos se dobran/ superpoñen, esta peza adquire sentido».

Tianyu Zou

Mittel und Zwecke (Boulevard)

«O título, traducido como ‘Medios e fins’ ou ‘Medio e fins’, onde o substantivo alemán Mittel equivale tanto ó singular coma ó plural do galego, refírese á sintaxe da composición. Os materiais que conforman o son e a estrutura da peza colócanse en diferentes correlacións.

Os seus parámetros, con todo, obteñen diferentes resultados musicais. Un bulevar a miúdo é o resultado de menosprezar a fortificación dun pobo: ó perder o seu bastión, aparece un novo espazo libre, que historicamente se adoita empregar para a construción de novas rúas ou estradas de circunvalación. Esta composición foi pensada para durar ó redor de trinta e cinco minutos. Acadou finalmente en vinte longos minutos de duración. A partitura foi desprezada, por así dicilo, perdeu a súa primeira fortificación formal, e gañou a súa estrutura formal actual e a súa aparencia material específica».

Stefan Beyrer

Heather B. Frasch

Estados Unidos, 1980

Compositora de música acústica e electroacústica, improvisadora e frautista experimental que traballa en instalacións sonoras. cursou o doutoramento na Universidade de California, Berkeley, onde estudou composición con Franck Bedrossian e Edmund Campion, e traballou no ámbito da música electrónica interactiva no Center for New Music and Audio Technologies con David Wessel. Licenciouse en Humanidades pola Temple University e obtivo unha Medalla de Prata do CNSMD (Conservatorio Nacional de Música e Danza de Lyon).

A súa música foi interpretada en festivais como o FRUM (Islandia), Atlas Festival (Amsterdam, Países Baixos), International Computer Music Association (Huddersfield, Reino Unido), NYCEMF (Nova York, EUA), SICMF (Corea), Festival de Outono de Moscova, San Francisco Tape Music Festival, Festival Acanthes (Luxemburgo) e Third Practice Electronic Music Festival (Virxinia, EUA), entre outros.

Participou no Curso para Novos Compositores do IRCAM de París con Yann Maresz, estudou na Schloss Solitude Academy de Stuttgart con Chaya Czernowin e Mark André, e interveu na Wellesley Composer Conference con Mario Davidovsky.

Recibiu diversos premios de composición como o George Ladd Prix de París, o International Sergei Slonimsky Composition Competition Prize en 2012 e o Nicol De Lorenzo Prize en 2008 e 2010.

Diogo Novo Carvalho

Francia, 1986

Comezou os seus estudos musicais na Escola de Música e Danza de Alberta Lima. En 2004 remata o curso complementario de música na Escola de Música Óscar da Silva, onde completa a clase de piano con Anabela Santos e a de composición con Fernando Valente. Na Escola Superior de Artes do Porto traballou con profesores de composición como Filipe Vieira, Dimitris Andrikopoulos ou Fernando Lapa e de música electrónica como Carlos Guedes, Gustavo Costa, Rui Dias e Filipe Lopes.

Participou en varios obradoiros de composición con Amílcar Vasques Dias, Magnus Lindberg, Kaija Saariaho, Emmanuel Nunes, Pascal Dusapin e, recentemente, no XVI Simposio Internacional de Verán de Composición e Multipercusión (República Checa), onde traballou con Ivo Medek, Jeff Cervexa e Tomas Ondrusek. Tamén participou en clases maxistras de piano con Álvaro Teixeira Lopes, Jaime Mota, Miguel Borges Coelho e Rodolfo Rubino.

En setembro de 2008 a súa obra *Letífico Innocens* recibiu a Medalla de Ouro no VI Certame de Composición de Volos (Grecia) e o 1º Premio do Festival Internacional InterArtia 2008 na categoría de composición para orquestra sinfónica. En decembro dese mesmo ano foi nomeado “Artista do ano 2008” pola International Art Society of Greece. En maio de 2009 e xa como intérprete, recibiu unha mención honorífica no II Concurso Internacional de Piano Ciudad de Guarda (Portugal). Ese mesmo ano, a pianista Nancy Lee Harper estrea a súa peza *Twelve Garden* no Festival Outono da Universidade de Aveiro. En 2010 colaborou co fotógrafo Luis Reina na exposición *Encruzilhadas - Dez Séculos de Civilização Clássica*. En 2011 a súa peza *Ondas de Memória* foi seleccionada para a lectura do Remix Ensemble Casa da Música, dirixida por Peter Rundel, así como a súa peza *Sunyata*, seleccionada neste caso para a lectura da Orquestra Sinfónica Casa da Música do Porto, dirixida por Iker Sánchez. Ese mesmo ano

foi finalista do Premio Internacional de Música á Excelencia en Composición 2011 coa obra *Rudá*, para soprano e conxunto. En 2012 foi finalista do Premio Domani de Música 2012, coa obra *En dialogo*, para frauta solista. Actualmente, cursa o último curso do Máster Universitario en Composición e Teoría da Música da ESMAE, baixo a dirección de Eugénio Amorim.

Tianyu Zou

China, 1996

Tianyu Zou cursou os seus estudos profesionais de composición no Conservatorio Central de Música de 2015 a 2021 en Pequín.

As súas obras adoitan explorar as novas posibilidades musicais que presentan as tecnoloxías emerxentes e os elementos interdisciplinares. A súa investigación musical abrangue dende o ámbito instrumental ata o electroacústico, o audiovisual e o teatral. Actualmente, estuda na Hochschule der Künste Bern, con Simon Steen-Anderson.

O traballo de Tianyu está impulsado polos seus intereses pola percepción e as experiencias na paisaxe arquitectónica e escultórica sónica. Os seus logros desenvólvense cunha linguaxe persoal relacionada coa percepción auditiva, a psicoacústica e a evolución dos sistemas de memoria sensorial propioceptiva. Non limitado á música, as súas obras están inspiradas en fenómenos visuais, especialmente a arte que esculpe o tempo e a luz.

Stefan Beyer

Alemaña, 1981

Estudou música, historia e composición en Leipzig e Gotemburgo. Asistiu á Universidade de Leipzig e, na mesma cidade, á Escola Superior de Música e Teatro Felix Mendelssohn Bartholdy, onde estudou composición con Claus-Steffen Mahnkopf entre os anos 2006 e 2011. Obtivo o título de posgrao en Composición en maio de 2011.

A música de Beyer foi interpretada pola Ensemble Modern, a Sinfonietta de Luxemburgo, MAM - Manufaktur für Musik Aktuelle (Frankfurt), MDR Radio Percussion Quartet (Leipzig), a Orquestra Filarmónica de Altenburg- Gera, a Ensemble Musik & Gegenwart, a Leipzig Radio Symphony Wind Orchestra, en festivais como o Donaueschinger Music Festival Next Generation Program ou os Cursos de Verán de Novas Músicas de Darmstadt.

Recibiu bolsas da Fundación Alice e Harry Eiler (EUA) en 2014, da Fundación para a Cultura do Estado de Saxonia en 2012, da German National Academic Foundation (Studienstiftung des deutschen Volkes) en 2010-2011, da Fundación Konrad Adenauer de Berlín (Else-Heiliger-Fonds) en 2008 e dos Cursos de Verán de Darmstadt en 2008.

Vive en Berlín, escribe artigos de análise de música contemporánea para a revista *Musik & Ästhetik*, e traballou como profesor de orquestración na Universidade de Música de Leipzig entre 2011 e 2013. A súa tese de doutoramento en Musicoloxía trata sobre a obra orquestral *Lulu* de Alban Berg.

www.stefanbeyer.com

Vertixe Sonora

Vertixe Sonora é unha plataforma musical española que xurdiu en 2010 para impulsar un modelo cultural baseado na identificación da excelencia e o logro dos máis altos estándares de calidade no ámbito da música contemporánea.

Durante a última década ven organizando proxectos innovadores de carácter suprainstitucional a través de diferentes estruturas (universidades, museos, fundacións, orquestras sinfónicas, conservatorios, escolas de música, asociacións culturais, bandas de música...), mantendo diálogos privilexiados con todos eles e construindo un modelo de intermellora cunha alta capacidade de transformación/transcendencia e gran potencial de transferibilidade. Así, Vertixe Sonora acolle marcos dinámicos de innovación e configuracións organizativas permeables que non teñen cabida nas canles convencionais, interactuando cos recursos existentes para chegar a un público máis amplo. As iniciativas promovidas conquistan a atención dos medios de comunicación, facendo constantes impactos de prestixio na nosa cultura.

A presentación como grupo musical tivo lugar no ano 2011 e dende entón Vertixe Sonora realizou 200 concertos, entre xiras por Asia, Norteamérica, Sudamérica e Europa onde sempre prestaron especial atención á presentación da música de compositores españois; encargou 248 novas composicións, organizou 156 colaboracións con artistas e institucións de 44 países diferentes, publicou 3 discos (WERGO, NEOS) e apareceu en 3 filmes documentais.

Dende 2021, Vertixe Sonora é a sección española da ISCM (International Society for Contemporary Music).

vertixe
sonora



ISCM - España

Financiado por la Unión Europea Next Generation EU
Proyecto financiado por el INAEM, Ministerio de Cultura y Deporte



**ESPAÑA
PUEDE.**

O Teu Xacobeo

